

den laveste Skala er saa godt som forsvunden af sig selv. Naar Lovforslaget dog frembyder 2 Lønskalaer, er der en meget ringe Forskel mellem disse, idet Meningen hermed kun er at tage Hensyn til Forskellen mellem Huslejeudgiften i de større og i de mindre Byer. I øvrigt er Princippet, at Lærerne i de forskellige Købstæder fremtidig skulle lønnes ens. Den nuværende mellemste og højeste Skala har en Begyndelsesløn af 1,000 Kr. Denne er foreslaaet forhøjet til 1,500 Kr., og medens Slutningslønnen nu paa mellemste og højeste Skala er 2,200 og 2,400 Kr., foreslaas Slutningslønnen sat til henholdsvis 2,800 og 3,000 Kr., en Forhøjelse med 25 pCt. De 5-aarige Stigninger ere, i Lighed med, hvad der er foreslaaet for Førstelærerne paa Landet, gjorte til 4-aarige.

Købstadlærerinderne begynde nu med 800 Kr. og stige til 1,500 Kr. Her søger Forslaget, væsentlig ogsaa af Hensyn til derom indkomne indtrængende Forestillinger og Andragender, at indføre det Princip, at Lærere og Lærerinder ved Købstadskoler lønnes ens — begynde med samme Løn for et ved disse Skoler ganske ensartet og lige omfattende Arbejde —, men at Forskellen begynder paa et Tidspunkt, da Læreren maa antages at være Familieforsøger. Medens det derfor er foreslaaet at tillægge Læreren 5 4-aarige Tillæg à 300 Kr., saa at han naar til 3,000 Kr., foreslaas for Lærerinderne 5 4-aarige Tillæg à 100 Kr., altsaa en Slutningsløn af 2,000 Kr.

Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at det saaledes er en ret uforholdsmæssig høj Lønningsforhøjelse, der foreslaas for Købstadlærerinderne, men jeg beder samtidig betænke, om disses Lønninger ikke ogsaa forhen have været uforholdsmæssigt lave.

Overlærerne foreslaas lønnede med de 2 Skalaer 3,000 og 3,200 Kr., stigende til 3,900 og 4,400 Kr. I øvrigt foreslaas — og det er jo i Strid med det nugældende —, at Staten fremtidig udreder samtlige Løntillæg ogsaa til Købstadlærerne, saa at for By og Land den samme Ordning indtræder, at Kommunen betaler Grundlønnen, Staten Tillægene.

Udgiftsførgelsen efter Forslaget vil blive for Købstadkommunerne 350,000 Kr., for Statskassen 450,000 Kr. Selvfølgelig kan man ikke være blind for, at Kommunernes Andel her procentvis er mindre og Statens større end for Landkommunernes Vedkommende. Men Hovedresultatet vil blive, at Statskassen fremtidig udreder

30 pCt. af Lønningerne i Landkommunerne og 25 pCt. af Lønningerne i Købstadkommunerne, et Resultat, der synes ret rimeligt og passende. Skulde det høje Ting dog mene, at man i noget højere Grad kan blive ved det nuværende Forhold, hvor Købstadkommunerne deltage noget i de første Lønningstillæg, vil det jo kunne blive Genstand for nærmere Overvejelse. Hovedsagen vil dog være, om man accepterer den foreslaaede Lønning for Købstadlærerne, der vil repræsentere en Lønningsforbedring for disse af gennemsnitlig 500 Kr. aarlig, en Lønningsforbedring, jeg meget anbefaler som rimelig og vel begrundet.

Som Forslaget foreligger her, repræsenterer det en Merudgift til Lærerlønninger for Landets samtlige Kommuner udenfor København af 1,250,000 Kr. og for Statskassen af 1,050,000 Kr. eller en Forøgelse af de nuværende samlede Udgifter til Lærerlønninger fra 8,620,000 Kr. til 10,920,000 Kr., altsaa godt og vel 25 pCt., det Tal, som overhovedet er Grundlaget for den foreslaaede Lønningsforbedring. Hertil kommer saa for Statskassens Vedkommende videre den allerede nævnte Bevilling til trængende Kommuner samt eventuel Forhøjelse af Tilskuddet til Københavns Kommunes Skolevæsen, beregnet efter den Regel, man fastslog ved Skoleloven af 1899, hvilket atter vil sige, at man for begge Parter, Kommunekasserne og Statskassen, kommer til den samme Sum: $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr.

Foruden denne Hovedbestemmelse, en Forbedring af Lærerstandens Lønningsforhold, indeholder Lovforslaget et enkelt nyt Princip, men ogsaa et Hovedprincip, nemlig Spørgsmaalet om Erhvervelse af Anciennetet ved Lærervirksomhed udenfor det offentlige Skolevæsen. Selvfølgelig er det et vigtigt Principspørgsmaal, om der ved privat Virksomhed kan overføres Staten opnaas en Anciennetet, som træder i Kraft og stifter et Krav paa Statskassen ved senere Indtræden i offentlig Tjeneste. Overfor en enkelt Gren af vort Skolevæsen har dette Princip allerede længe været fastslaet, nemlig ved Lønningsloven af 1892 for de lærde Skoler, hvor Bestemmelsen er indsat efter dette Tings Initiativ, og i de sidste Aar har dette høje Ting ligeledes gentagne Gange dels ved Behandling af Forslag til Anmærkninger paa Finansloven, dels ved Behandling af Andragender anbefalet Bestemmelsen. Det har nemlig været øjensynligt, at de ved Skoleloven af 1899 indførte regelmæssig stigende